

Vidzemes apgabaltiesa

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2025.gada 9.oktobrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese referente Zaiga Cera, tiesneši Santa Bernharde un Jānis Grīnbergs

ar tiesas sēdes sekretāri Sintiju Ābolu-Kalniņu,

piedaloties prasītājas SIA “Rīgas namu pārvaldnieks” pilnvarotai pārstāvei /Persona C/,

atbildētājam /Persona B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA “Rīgas namu pārvaldnieks” prasībā pret /Persona B/ par dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksas par saņemtajiem pakalpojumiem parāda piedziņu sakarā ar /Persona B/ apelācijas sūdzību par Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 4.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA “Rīgas namu pārvaldnieks” 2021.gada 11.jūnijā cēlusi tiesā prasību, kas precizēta 2021.gada 3.augustā. Sākotnēji lūgts piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai pārvaldīšanas, apsaimniekošanas maksas par saņemtajiem pakalpojumiem pamatparādu 3321,33 EUR par laika periodu no 2016.gada 1.marta līdz 2021.gada 30.maijam un likumiskos procentus 213,24 EUR par laika periodu no 2018.gada 1.aprīļa līdz 2020.gada 31.martam, kopā 3534,57 EUR.

Precizējumos norādītas piedzenamās summas - pārvaldīšanas maksa 623,67 EUR, uzkrājumi par remontdarbiem 215,04 EUR un maksa par komunālajiem pakalpojumiem 1956,57 EUR par laika periodu no 2016.gada 1.marta līdz 2021.gada 31.jūlijam, likumiskie procenti 146,03 EUR par laika periodu no 2018.gada 1.aprīļa līdz 2020.gada 31.martam, kopā 2941,31 EUR.

Prasība pamatota uz Civillikuma 863., 1071., 1587., 1716., 1759., 1765.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu, likuma “Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju” 50.panta septīto daļu, Ministru kabineta noteikumiem Nr.1014 “Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu”, Ministru kabineta noteikumiem Nr.408 un Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013 “Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu”.

Prasības pieteikums pamatots uz šādiem apsvērumiem.

Prasītājas pārvaldīšanā atrodas dzīvojamā māja /Adrese B/, kurā no 2004.gada 3.augusta īpašuma tiesības uz dzīvokli /Adrese A/ reģistrētas uz atbildētāja vārda.

Prasītāja izpildīja savas saistības pret atbildētāju, taču atbildētājs nav sedzis pārvaldīšanas izdevumus un nav norēķinājies par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem, kā rezultātā radies maksājumu parāds.

Pamatojoties uz izrakstītiem rēķiniem un piedzenamās summas aprēķinu, kā arī saskaņā ar uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumu, komunālo maksājumu un kavējuma naudas aprēķinu atbildētājam parāds par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu, uzturēšanu un komunālajiem pakalpojumiem sāka veidoties no 2016.gada 1.marta līdz 2021.gada 30.maijam, kuru veido pamatparāds 3321,33 EUR un likumiskie procenti 213,24 EUR, kopā 3534,57 EUR.

[2] Atbildētājs /Persona B/ par prasību iesniedzis rakstveida paskaidrojumus, norādot, ka prasību neatzīst.

[3] Prasītāja SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" iesniegusi atsaukumi par atbildētāja paskaidrojumiem, norādot, ka prasītājs nav veicis visus maksājumus.

[4] Atbildētājs /Persona B/ iesniedzis papildus paskaidrojumus, norādot, ka atbildētājs ir pilnībā veicis gan visus maksājumus, kas saistīti ar daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas uzturēšanu, tostarp pārvaldīšanas (apsaimniekošanas) maksājumus un uzkrājumus nākamo periodu remontdarbiem, gan visus maksājumus, kas saistīti ar saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

[5] Prasītāja SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" 2022.gada 11.februārī tiesā iesniedza papildus pierādījumus un paskaidrojumus, ka atbildētājs katru mēnesi neveic maksājumus rēķinā norādītajā termiņā, tādējādi pielaižot rēķinu kavējumu, kas pārvaldniekam dod tiesības aprēķināt likumiskos procentus saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu.

Prasītājas aktuālā piedzenamās summas aprēķins par pārvaldīšanas (apsaimniekošanas) maksu un saņemtajiem pakalpojumiem sastāv no pamatparāda 2956,60 EUR un likumiskajiem procentiem 7,81 EUR, kopā 2964,41 EUR par laika periodu no 2019.gada 1.oktobra līdz 2022.gada 31.janvārim, kā arī samaksātajiem tiesas izdevumiem 381,39 EUR.

[6] Ar Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 4.aprīļa spriedumu prasība apmierināta daļēji.

Tiesa nospriedusi: piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai parādu 2773,97 EUR par laika periodu no 2016.gada 1.marta līdz 2021.gada 31.jūlijam un likumiskos procentus 7,81 EUR par laika periodu no 2018.gada 1.aprīļa līdz 2020.gada 31.martam, kā arī tiesas izdevumus 383,73 EUR, kopā piedzenot 3165,51 EUR; noraidīt prasību daļā par pamatparāda 21,31 EUR piedziņu.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

Ņemot vērā to, ka īpašuma tiesības uz /Adrese A/, kur prasītāja nodrošināja komunālos pakalpojumus, kā arī veikusi dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, nostiprinātas uz atbildētāja vārda, nav šaubu, ka atbildētājs ir izmantojis prasītājas sniegtos pakalpojumus, nav cēlis iebildumus par pakalpojumu apjomu un kvalitāti.

No atbildētāja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka lietā pastāv strīds par to, vai prasītāja pamatoti aprēķināja parādu par ūdens patēriņa starpību, tostarp, 2016.gada jūlija mēneša, 2018.gada augusta - novembra mēneša rēķinos. Atbildētājs nenoliedz, ka mēnešos, kad rēķinos iekļauta ūdens patēriņa starpība, viņš nav nolasījis ūdens skaitītāju rādījumus, atsevišķos mēnešos aprēķināts ūdens patēriņš, ņemot vērā to, ka nav verificēti ūdens skaitītāji, vienlaicīgi, norādīja, ka nav pamatots prasījums par šīs starpības piedziņu no atbildētāja. Prasītāja varēja vienoties ar atbildētāju par parāda samaksu, vai samazināt šo maksājumu pozīcijas.

Noteikumu Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" 19.¹punkta 1. un 2.apakšpunkts paredz izņēmumus no vispārīgās ūdens patēriņa starpības sadales kārtības, nosakot, ka minētie izdevumi jāsedz tam dzīvokļu īpašniekam kas neiesniedza informāciju par ūdens patēriņa skaitītāja rādījumu noteiktajā termiņā vismaz trīs mēnešus pēc kārtas, vai dzīvokļa īpašniekam, kurš nav uzstādījis, nomainījis vai atkārtoti verificējis ūdens patēriņa skaitītāju un

saskaņā ar šo noteikumu 14.³ vai 30.² punktu nav noteikta cita kārtība ūdens patēriņa skaitītāju uzstādīšanai, nomaiņai vai atkārtotai verificēšanai.

Atbildētājs nav izpildījis saistības termiņos un rēķinos norādītajos apmēros. Piedzenamās summas aprēķinos un prasītājas izrakstītajos rēķinos iekļautās ziņas apstiprina prasības summu, ko atbildētājam ir pienākums samaksāt.

Prasītājas pārstāve tiesas sēdē lūdza piedzīt no atbildētāja 2941,31 EUR par laika periodu no 2016.gada 1.marta līdz 2021.gada 31.jūlijam, likumiskos procentus 7,81 EUR par laika periodu no 2018.gada 1.aprīļa līdz 2020.gada 31.martam.

Lietā iesniegtajā parāda summas samazinājumā iekļauti atbildētāja 2021.gada jūnijā veiktie maksājumi kopējā apmērā 752,79 EUR.

2021.gada decembrī atbildētājs ir veicis maksājumus par kopējo summu 577,98 EUR, tostarp 2021.gada 13.jūnija rēķina Nr.AU743918/21061 apmaksai 68,09 EUR un 2021.gada 13.jūlija rēķina Nr.AU778718/21071 apmaksai 91,44 EUR.

Atbildētāja iesniegtie maksājumus apliecinošie dokumenti nepierāda, ka atbildētājs būtu pilnībā norēķinājies ar prasītāju rēķinos noteiktā kārtībā un termiņos. Atbildētājs ir ignorējis likumā noteikto pienākumu ik mēnesi veikt norēķinu ar prasītāju, ilgstošā laika periodā.

[7] Atbildētājs /Persona B/ par spriedumu iesniedzis apelācijas sūdzību, lūdzot pilnībā noraidīt prasību.

Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

Atbildētājs spriedumu pārsūdz pilnā apjomā.

Tiesa, taisot spriedumu, nav ievērojusi Civilprocesa likuma 195.panta otrajā daļā noteikto, proti, nav atsevišķi norādījusi piedzenamo summu par katru minēto prasījumu.

Tiesa atzina prasītājam tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos 6% gadā no visas ar spriedumu piedzītās summas. Prasītāja savā prasības pieteikumā lūdza noteikt prasītājam tiesības saņemt līdz sprieduma izpildei likumiskos 6% gadā no pamatparāda summas. Līdz ar to tiesa, taisot spriedumu, nav ievērojusi Civilprocesa likuma 192.pantā noteikto, proti, tiesa attiecībā uz prasītājas tiesībām saņemt likumiskos procentus ir pārsniegusi prasījuma robežas. Tiesa prasījuma robežas ir pārsniegusi arī attiecībā uz tiesas izdevumu piedziņu. Tiesa nav ievērojusi Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā noteikto, proti, nav ievērojusi atlīdzināmo tiesas izdevumu aprēķināšanas proporcionalitāti.

Tas, ka prasītāja atbildētāja veikto maksājumu summas par konkrēto kalendāro mēnesi ir novirzījusi pēc saviem ieskatiem, nenozīmē to, ka atbildētājs kādā brīdī ir atzinis prasītājas aprēķinātās parāda summas un veicis to daļēju apmaksu.

Faktiskais strīdus objekts (strīda priekšmets) atklājās tikai 2022.gada 4.marta tiesas sēdes laikā, kad tika noskaidrots, ka strīds nav par maksājumiem, kas saistīti ar daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas uzturēšanu, tostarp ar tās pārvaldīšanu (apsaimniekošanu) un uzkrājumiem nākamo periodu remontdarbiem, un par maksājumiem, kas saistīti ar visiem saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem, bet gan par maksājumiem, kas saistīti ar ūdens patēriņa starpības segšanu. Un tā kā prasītāja prasības pieteikumā faktisko strīda priekšmetu nav norādījusi, tad attiecīgi arī tās sagatavotie aprēķini par piedzenamajām summām nav korekti.

Prasītājam bija iespējams konstatēt, ka atbildētājs kā prasītājas sniegto pakalpojumu ņēmējs nepiekrīt tās veiktajam aprēķinam par ūdens apgādi, kurā ietverta ūdens patēriņa starpība. Neskatoties uz to, prasītāja atbildētāja veiktos maksājumus, ignorējot jebkādu maksājuma uzdevumos norādīto informāciju, regulāri ir novirzījusi pēc saviem ieskatiem

[8] Atbildētājs /Persona B/ iesniedzis papildu paskaidrojumus pie apelācijas sūdzības, lūdzot: prasību noraidīt pilnībā; vērsties Satversmes tiesā ar pieteikumu par nepieciešamību izvērtēt Ministru kabineta noteikumu Nr.1013 19.¹ punktā noteiktā regulējuma atbilstību Satversmei.

[9] Ar Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2022.gada 17.oktobra spriedumu prasība apmierināta daļēji.

Tiesa nospriedusi: piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam parādu 2773,97 EUR par laika periodu no 2016.gada 1.marta līdz 2021.gada 31.jūlijam un likumiskos procentus 7,81 EUR par laika periodu no 2018.gada 1.aprīļa līdz 2020.gada 31.martam, kā arī tiesas izdevumus 383,73 EUR, kopā piedzenot 3165,51 EUR; noraidīt prasību daļā par pamatparāda 21,31 EUR piedziņu.

[10] Atbildētājs /Persona B/ par spriedumu iesniedzis kasācijas sūdzību.

[11] Latvijas Republikas Senāta Civillietu departaments ar 2023.gada 23.novembra lēmumu nolēma iesniegt pieteikumu Latvijas Republikas Satversmes tiesā un apturēt tiesvedību civillietā.

[12] Ar Latvijas Republikas Satversmes tiesas 2024.gada 12.decembra spriedumu lietā Nr.2023-46-03 tiesa nospriedusi: atzīt Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1013 “Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu” 19.¹ 1.apakšpunktu (redakcijā, kas bija spēkā no 2013.gada 1.oktobra līdz 2019.gada 21.novembrim) par neatbilstošu Satversmes 105.panta pirmajiem trim teikumiem un spēkā neesošu no pamattiesību aizskāruma rašanās brīža attiecībā uz atbildētāju civillietā Nr.C71257421 un citām personām civillietās, kurās tiesvedība vēl nav noslēgusies.

[13] Latvijas Republikas Senāta Civillietu departaments, izskatot lietu kasācijas kārtībā, 2025.gada 5.februārī atcēlis Vidzemes apgabaltiesas 2022.gada 17.oktobra spriedumu daļā, ar kuru no /Persona B/ SIA “Rīgas namu pārvaldnieks” labā piedzīts parāds 2773,97 EUR par laiku no 2016.gada 1.marta līdz 2021.gada 31.jūlijam, likumiskie procenti 7,81 EUR par laiku no 2018.gada 1.aprīļa līdz 2020.gada 31.martam un tiesas izdevumi 383,73 EUR, šajā daļā nododot lietu jaunai izskatīšanai Vidzemes apgabaltiesā.

[14] Prasītāja SIA “Rīgas namu pārvaldnieks” 2025.gada 16.maijā tiesā iesniegusi prasības pieteikuma precizējumu, lūdzot: piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam parādu par ūdens patēriņa starpību 2405,96 EUR, apsaimniekošanas un pārvaldīšanas pakalpojumu parādu 368,01 EUR, likumiskos procentus 7,81 EUR, valsts nodevu 383,73 EUR, kopā 3165,51 EUR.

Prasītāja ir sagatavojusi ūdens patēriņa starpības aprēķinu par strīdus periodu laika posmā no 2016.gada 1.marta līdz 2021.gada 31.jūlijam saskaņā ar Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2025.gada 12.marta spriedumu civillietā Nr.C30771420.

[15] Prasītāja SIA “Rīgas namu pārvaldnieks” 2025.gada 25.augustā tiesā iesniegusi prasības pieteikuma precizējumus, lūdzot: piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam parādu par ūdens patēriņa starpību 2405,49 EUR, likumiskos procentus 223,86 EUR un valsts nodevu 383,73 EUR, kopā 3013,08 EUR.

Prasības pieteikuma precizējumi pamatoti uz šādiem apsvērumiem.

No 2025.gada 25.augustā iesniegtā apkopojuma par ūdens patēriņa starpības aprēķiniem redzams, ka lapas kreisajā pusē ir aprēķins par ūdens patēriņa starpību, kas veikts atbilstoši Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1013 “Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu” 19.¹ panta redakcijai, kas bija spēkā līdz 2019.gada 21.novembrim, un kas kopā veido 2405,49 EUR.

Savukārt labajā pusē ir veikts aprēķins, ņemot vērā Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2025.gada 12.marta spriedumu civillietā Nr.C30771420, kā arī Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1013 “Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas

saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu” 19.pantu, atbilstoši dzīvojamās mājas /Adrese B/ dzīvokļu īpašumu skaitam, kur atbildētājam aprēķinātā summa ir 113,85 EUR.

No 2025.gada 25.augusta piedzenamās summas aprēķina kopsavilkuma redzams, ka atbildētājam ir parāds par ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumiem 2405,49 EUR, kā arī likumiskie procenti 223,86 EUR, kuru apmaksa līdz 2025.gada 25.augustam nav veikta. Lietā nepastāv strīds par parāda izveidošanās periodu un atbildētājs nenoliedz, ka nav iesniedzis ūdens skaitītāja rādījumus laika periodā no 2016.gada 1.marta līdz 2021.gada 31.jūlijam, līdz ar to no atbildētāja ir piedzenama ūdens patēriņa starpība 2405,49 EUR apmērā.

[16] Tiesas sēdē atbildētājs /Persona B/ apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā minētajiem argumentiem un apsvērumiem, prasību neatzina. Paskaidroja, ka parādu ir gatavs samaksāt 100,51 EUR apmērā, kas norādīts prasītājas aprēķinā, atņemot samaksātos maksājumus par laiku no 2020.gada decembra līdz 2021.gada jūlijam ieskaitot.

[17] Prasītājas SIA “Rīgas namu pārvaldnieks” pilnvarotā pārstāve /Persona C/ apelācijas sūdzību neatzina, prasību apelācijas instancē uzturēja 2025.gada 25.augustā tiesā iesniegtā prasība pieteikuma precizējumā norādītajā apmērā.

Motīvu daļa

[18] Tiesa, uzklaušījusi lietas dalībnieku paskaidroto, iepazīsies ar lietas materiāliem, izvērtējusi pierādījumus lietā, uzskata, ka prasība ir apmierināma daļēji.

[19] Civilprocesa likuma 203.panta otrā daļa noteic, ka tad, ja spriedums pārsūdzēts kādā daļā, tā nepārsūdzētajā daļā spriedums stājas spēkā, kad notecējis termiņš tā pārsūdzēšanai. Tā kā puses nav pārsūdzējušas Vidzemes rajona tiesas spriedumu daļā, ar kuru tiesa noraidījusi prasību daļā par pamatparāda 21,31 EUR piedziņu, spriedums šajā daļā stāties likumīgā spēkā un tiesa apelācijas kārtībā šo prasījuma daļu neskata.

Tiesa apelācijas kārtībā izskata lietu tādās robežās, kādās celta prasība (Civilprocesa likuma 192.pants), kādās celto prasību izskatījusi zemākās instances tiesa un tādā apjomā, kā lūgts apelācijas sūdzībā (Civilprocesa likuma 426.pants) un kādā prasība tiek uzturēta apelācijas instances tiesā.

Tā kā zemākās instances tiesa apmierinājusi prasību daļā par 2781,78 EUR piedziņu (2773,97 EUR pamatparāds un 7,81 EUR procenti) un atbildētājs pārsūdzējis spriedumu tā apmierinātajā daļā, tiesa apelācijas instancē izskata strīdu par šādas summas piedziņu. Ņemot vērā, ka apelācijas instancē prasītāja uztur prasību daļā par mazākas summas 2629,35 EUR piedziņu, tiesa izbeidz tiesvedību daļā par parāda 152,43 EUR piedziņu.

Tiesa arī atzīst, ka pamatojoties uz Civilprocesa likuma 418.panta 5.punkta noteikumiem apelācijas instancē ir pieļaujama prasījuma kopējās summas sastāvdaļu grozīšana šīs summas robežās, kamdēļ ir pieļaujama prasītājas norādītās kopējās summas sastāvdaļu grozīšana - pamatparāda samazināšana - 2405,49 EUR un likumisko nokavējuma procentu palielināšana 223,86 EUR apmērā.

Izvērtējot pierādījumus lietā, tiesa nevar atzīt par pamatotu zemākās instances tiesas spriedumu, ņemot vērā, ka tiesa nav iedziļinājusies un nav pareizi izvērtējusi strīdus rēķina pozīciju – ūdensapgāde un kanalizācija, kurā prasītāja iekļāvusi ievērojamas summas par ūdens patēriņa starpību, kuru maksāt atteicies atbildētājs.

[20] Nav strīda par faktu, ka prasītājas pārvaldīšanā atrodas dzīvojamā māja /Adrese B/. Nekustamā īpašuma /Adrese B/ dzīvokļu īpašnieki nav pārņēmuši nekustamā īpašuma apsaimniekošanu.

Atbildētājs ir dzīvokļa /Adrese A/, īpašnieks no 2004.gada 3.augusta.

Apelācijas instances tiesā vairs nav strīda par faktu, ka prasītā pamatparāda summa ir prasītājas veiktais aprēķins par ūdens patēriņa starpību, kas kā tāds norādīts arī prasītājas apelācijas instances tiesā iesniegtajos parāda aprēķinos, kuros norādīto parāda un procentu summas piedziņas prasījumu uztur prasītāja.

[21] Latvijas Republikas Senāta Civillietu departaments 2025.gada 12.martā ir taisījis spriedumu lietā Nr. C30771420, SKC-24/2025, kurā norādījis metodoloģiju ūdens patēriņa aprēķinam un dzīvokļa īpašnieka atbildības apjomam skaitītāju rādījumu nenodošanas gadījumā pēc tam, kad ar Latvijas Republikas Satversmes tiesas 2024.gada 12.decembra spriedumu lietā Nr.2023-46-03 par neatbilstošu Satversmes 105.panta pirmajiem trim teikumiem un spēkā neesošu no pamattiesību aizskāruma rašanās brīža attiecībā uz atbildētāju civillietā Nr.C71257421 un citām personām civillietās atzīts Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1013 “Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu” 19.¹punkta 1.apakšpunkts (redakcijā, kas bija spēkā no 2013.gada 1.oktobra līdz 2019.gada 21.novembrim), kas paredzēja ūdens patēriņa starpības sadales kārtību starp to dzīvokļu īpašniekiem, kas neiesniedza informāciju par ūdens patēriņa skaitītāja rādījumu noteiktajā termiņa vismaz trīs mēnešus pēc kārtas.

[21.1] Prasītāja aprēķinājusi maksas par ūdensapgādi un kanalizāciju par laika periodu no 2016.gada 1.marta līdz 2021.gada 31.jūlijam parādu, ņemot vērā Senāta 2025.gada 12.marta spriedumā norādīto metodoloģiju, sadalot patēriņa starpību uz visiem dzīvojamā mājā esošiem dzīvokļiem par tiem mēnešiem, kad atbildētājs nenodeva skaitītāja rādījumus, jeb atlikušo daļu no ūdens patēriņa starpības aprēķinot un nosakot atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam, tādējādi iegūstot maksājuma apmēru, kas attiecināms uz atbildētāja dzīvokli un ūdens un kanalizācijas patēriņu tajā, kopā 113,85 EUR.

[21.2] Tiesas sēdē atbildētājs iebilda, ka aprēķinā nepamatoti iekļautas summas, sākot no 2020.gada decembra līdz 2021.gada jūlijam, ko atbildētājs samaksājis savlaicīgi pirms prasības celšanas, kopā 13,34 EUR, kuras samaksu nenoliedza prasītāja.

Līdz ar to tiesa secina, ka parāds, kas izveidojies par ūdens patēriņa starpību un attiecināms uz atbildētāja īpašumā esošo dzīvokli, kas aprēķināts, ņemot vērā judikatūras norādes, ir 100,51 EUR, kura maksāšanas pienākumu tiesas sēdē atzina arī atbildētājs.

Tā kā atbildētājs nav samaksājis šo parādu, nav norēķinājies pilnībā par ūdens un kanalizācijas patēriņu prasītājas norādītajā periodā, nenododot sava dzīvokļa skaitītāja rādījumus, neizpildot Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantā uzlikto pienākumu norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu, parāds piedzenams 100,51 EUR apmērā, noraidot prasību pārējā daļā par parāda piedziņu.

[22] Nav pamata apmierināt prasību pārējā daļā par parāda 2304,98 EUR piedziņu.

Pirmkārt, nav strīda par to, ka šo summu veido prasītājas aprēķini tikai par ūdens starpību, kas šādi noformulēta arī apelācijas instances tiesā iesniegtajos prasības pieteikuma precizējumos. Tātad nav šaubu, ka šī summa nav attiecināma uz kādiem citiem ar dzīvokļa apsaimniekošanu vai lietošanu saistītiem izdevumiem, par kuru apmaksu nelemj arī apelācijas instances tiesa.

Otrkārt, tā kā Latvijas Republikas Satversmes tiesa ar 2024.gada 12.decembra spriedumu lietā Nr.2023-46-03 atzinusi par spēkā neesošu Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1013 “Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu” 19.¹punkta 1.apakšpunktu (redakcijā, kas bija spēkā no 2013.gada 1.oktobra līdz 2019.gada 21.novembrim), prasītājai nav pamata aprēķināt ūdens starpību, pamatojoties uz šajos noteikumos paredzēto kārtību, bet tiesai nav likumiska pamata piedzīt parādu, kas aprēķināts pamatojoties uz spēkā neesošu un nepiemērojamu aprēķina kārtību.

[23] Tiesa arī neuzskata, ka būtu pamats apmierināt prasību un piedzīt no atbildētāja prasītājas labā likumiskos nokavējuma procentus 223,86 EUR par periodu no 2016.gada septembra līdz 2020.gada martam.

Civillikuma 1652.pants noteic, ka parādnieka nokavējums ar visām sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas. Nav šaubu, ka atbildētājs noteiktā termiņā nav iesniedzis skaitītāja rādījumus ūdens patēriņam un nav samaksājis to daļu no maksājuma par ūdens starpību, kas attiecas uz viņa dzīvokli. Taču Civillikuma 1656.pants paredz izņēmumu,

nosakot, ka parādnieks nav nokavējis, ja nokavējuma iemesls ir pamatotas šaubas vai nu par to saistību, kuras izpildīšanu no viņa prasa vai par tās apmēru.

Tātad, ja iemesls, kamdēļ samaksa nav veikta līgumā un likumā noteiktā termiņā, nav attaisnojošs, rodas Civillikuma 1759.panta 1.punktā paredzētās sekas maksāt likumiskos nokavējuma procentus par katru parāda samaksas nokavējumu.

Savukārt judikatūrā atzīts, ka parādnieka pamatotas šaubas ir atklāts juridisks jēdziens, kas piepildāms ar saturu katrā individuālā gadījumā, argumentējot, kādi lietā nodibināti apstākļi varēja parādniekam radīt pamatotas, saprātīgas šaubas par izpildāmo saistību vai tās apmēru (*sk., Latvijas Republikas Senāta 2019.gada 10.decembra spriedums lietā SKC-269/2019, 2020.gada 30.septembra spriedums lietā SKC-1027/2020*).

Tiesas ieskatā atbildētājam arī šajā gadījumā bija pamatotas un saprātīgas šaubas par to maksājuma apmēru, kas viņam bija jāmaksā prasītājam.

Tikai ar spriedumu šajā lietā, tiesvedības laikā Satversmes tiesai atceļot to tiesību normu, kas bija pamats prasītājas piedāvātajiem aprēķiniem, atzīstot to par neatbilstošu Satversmes 105.panta pirmajiem trim teikumiem un par tādu kas aizskar personas pamattiesības, tiek atrisināts pušu strīds par ūdens starpības maksājumu apmēra noteikšanas kārtību un to apmēru laikā no 2016.gada 1.marta līdz 2021.gada 31.jūlijam.

Līdz ar to šajā gadījumā tiesai ir pamats atzīt, ka parādnieks nav nokavējis, jo nokavējuma iemesls bija viņa pamatotas šaubas par tās saistības apmēru, kuras izpildīšanu no viņa prasīja apsaimniekotāja.

[24] Prasība apmierināta 2,84 procentu apmērā, noraidīta 97,1 procentu apmērā.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta noteikumiem no atbildētāja prasītājas labā proporcionāli apmierinātās prasības apmēram piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 11,09 EUR, ņemot vērā kopējos prasītājam radušos tiesāšanās izdevumus 390,61 EUR.

Savukārt no prasītājas atbildētāja labā piedzenami tiesāšanās izdevumi 335,58 EUR, ņemot vērā atbildētāja samaksāto valsts nodevu par apelācijas sūdzību 345,60 EUR.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189.-192., 432., 434.panta, tiesa

nosprieda

daļēji apmierināt SIA “Rīgas namu pārvaldnieks” prasību un piedzīt no /Persona B/, personas kods /Personas kods A/, par labu SIA “Rīgas namu pārvaldnieks”, reģistrācijas Nr. 40103362321, parādu par saņemtajiem pakalpojumiem - ūdens patēriņa starpību - laikā no 2016.gada 1.marta līdz 2021.gada 31.jūlijam 100,51 EUR, un tiesāšanās izdevumus 11,09 EUR, kopā 111,60 EUR, samaksu veicot AS “Citadele banka” kontā Nr.LV83PARX0013044380019.

Noteikt SIA “Rīgas namu pārvaldnieks” tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /Persona B/ likumiskos sešus procentus no 111,60 EUR.

Noraidīt SIA “Rīgas namu pārvaldnieks” prasību par parāda 2304,98 EUR un likumisko procentu 223,86 EUR piedziņu no /Persona B/.

Izbeigt tiesvedību SIA “Rīgas namu pārvaldnieks” prasības daļā par parāda 152,43 EUR piedziņu no /Persona B/.

Piedzīt no SIA “Rīgas namu pārvaldnieks” par labu /Persona B/ tiesāšanās izdevumus 335,58 EUR, atzīstot /Persona B/ tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt no SIA “Rīgas namu pārvaldnieks” likumiskos sešus procentus no 335,58 EUR.

Noteikt sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Senāta Civillietu departamentā Civilprocesa likuma 451., 452.pantā minētajos gadījumos, iesniedzot kasācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas datuma.

Tiesnese referente Z.Cera Tiesnese S.Bernharde Tiesnesis J.Grīnbergs